Lutherrózsa

A Tatai Evangélikus Egyházközség hírlevele, amely az információáramlást és a lelkiséget kívánja segíteni. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Kapják a gyülekezet tagjai, Tata vonzáskörzetének evangélikussága és az érdeklődők. *Megjelenés:* **minden hónap első vasárnapján.**
Kiadó/Szerkesztő: ***Franko Mátyás*** tatai evangélikus lelkész Tel./Fax: **34-487-834**
Drótpostacím: **frankom962@gmail.com** Virtuális újságunk elérhetősége: **http://tata.lutheran.hu**

Gondolatok az Egyházról

– pünkösd jeles napja okán

A nyár-elő általános programgazdagságával birkózik Pünkösd. Sajnos az Egyház születésnapjának újra kétnapos ünnepe – 1993 óta – ma sem vonz be több embert a keresztény templomokba, mint korábban. Tudomásul kell venni, hogy az egykor munkaszüneti napoknak nyilvánított pirosbetűs „Boldogasszony-ünnepek" is mára beleszürkültek a hétköznapokba, ahogyan a Pünkösd is... Pedig Pünkösd nagyszerű liturgikus ünnep, hiszen ilyenkor Karácsony és a Húsvét ajándéka „aktiválódik". Nemcsak „megjelent Isten üdvözítő kegyelme," hanem „Isten szerelme kitöltetett a mi szívünkbe" ahogyan a Károli fordítású Bibliában olvashatjuk.

Szeretet és szerelem, a legszebb valóság, mely az életet hordozza és megzagdagítja. Ez a legintenzívebb élet-sugárzás és energia, az összetartozás és boldogság forrása. Ebből az isteni szeretetből nem csak egy-két csepp hullott ránk, hanem mint áradás, mint zápor a magasból, ránk áradt, sőt belénk áradt: életünk közepébe, a szívünkbe, egész lényünket betöltve.

Mi történt pünkösdkor?

Valamikor a szivárvány volt a jele az ősi szövetségnek. Majd hosszú időn át az áldozati oltáron égő tűz tette láthatóvá és érzékelhetővé a szövetségkötést. Most szél sebes zúgása és a tűzlángok voltak a kísérő jelenségei Isten útjának az emberi életekbe. Bár elemi erővel tud hatni a szél és a tűz, mint ezt a viharok jelzik is, itt a szél titokzatos, megtermékenyítő hatásához hasonlítható a Lélekáradás. És a lángok az Úrnak lángjai, a szeretet lángjai voltak. Tüzes erővel és isteni hatalommal töltötte be azokat, akikbe a Lélek ajándéka beleköltözött. Az apostolok életének odaadását pecsételte meg a fejük felett a láng nyelv.

Tudjuk az evangéliumokból, hogy feltámadása után negyven napig Jézus még együtt volt tanítványaival, és felkészítette őket a reájuk váró szolgálatra. A negyvenedik napon, miközben beszélt hozzájuk, szemük láttára felemelkedett és egy pillanat alatt eltűnt a szemük elől, egy felhő eltakarta Őt. Ők pedig ottmaradtak megrémülve, vezető és védelmező nélkül.

Aztán tíz nap múlva, a Mester feltámadása után ötven nappal újra csodás dolgok történtek... Különböző nyelvűek tökéletesen értették egymást, mások pedig elragadtatásban sosem tanult nyelveket, sőt mennyei/angyali nyelveket is beszéltek. Megszületik Jézus Egyháza, hiszen Pünkösd az Egyház „születésnapja".

Rekonstruálni ezt a 'születésnapot' nem lehet, de nem is kell, ahogyan mi is csak egyszer születünk erre a világra. A rendkívüliség éppen a különlegességében, a megismételhetetlenségében rejlik. (Sokan mégis próbálkoznak ezzel, sőt egyesek az 'igaz hit' jelének tekintik az ún. nyelveken szólást.)

A keresztény ember méltósága nem abból fakad, amit mond, hanem amit cselekszik – azaz engedi Isten szeretet-akaratát történni az életében; s ez egyúttal hitelesíti is azt, amiről bizonyságot tesz –, de mindemellett tudja, amit naponta megtapasztal, hogy az ő "Pártfogója" az Isten maga. (A Szentlelket a görög Újszövetségben a Paraklétosz-szó jelöli, ami pártfogót/vigasztalót is jelent.)

Mi történt (most) pünkösdkor?

A nem templomos ember életében ez a nap csupán egy „plusz-vasárnapot", egy „hosszított hétvégét" jelentett. Az egyházszerető emberek számára pedig az Istennel és egymással találkozás szép lehetőségét.

Volt, aki a csíksomlyói többszázezres közösségben akarta átélni, hogy az Isten Lélek, volt, aki egyházmegyei missziós napon kereste Istent (az erről készült rövid beszámoló a túloldalon olvasható!), s volt, aki az otthoni, megszokott gyülekezeti közösségében kereste önmagát Istenben. Pünkösd ünnepe tehát egyelőre kétnapos...

De lesz-e (igazán) húsvétja Pünkösdnek?

A kérdés nem provokatív, hanem praktikus. Tőlünk nyugatabbra, a technikailag fejlettebb részén a világnak – no meg az elvilágiasodásban is előttünk járóknál – ha nem is elfogadva, de meghajolva a korszellem-diktálta „igényeknek", a *kétnapos ünnepek egynapossá zsugorodtak*. Az ok érthető: ha nincs az össztársadalmat megmozgató tradíció, évszázados népszokás (pl. húsvéti locsolkodás), akkor nehéz egy egyébként is nehezen érthető ünnepet (Szent Lélek ünnepe) elszánt adminisztrációval kétnaposként „életben tartani". Megjegyzendő, hogy a szórványban élő kisebb gyülekezetek számára már régóta az az élet „normalitása", hogy a kétnapos ünnep is csak egynapos... (S megint csak zárójelben, s apróbetűvel: Míg a karácsonyt és húsvétot sikerült a fenyőfával ill. a nyuszival piacosítani, eladdig a Pünkösd ünnepe ilyetén módon eladhatatlan!)

Rendjén is van ez így! Pünkösd az Isten, a Felfoghatatlan, a Befoghatatlan, az ésszel soha fel nem fogható Legvégső-Elvonatkoztatás ünnepe. Jól hozza ezt szűkebb hazám (Békés megye) egyik folklór-gyöngyszeme:

Kerek egy ég alatt
Kerek egy istenfa;
Kerek istenfának
Szép tizenkét ága;
Szép tizenkét ágán
Ötvenkét virága;
Ötvenkét virágán
Három aranyalma.
Ki ezt kitalálja,
Hull az áldás arra.

Orosháza (Békés)

Magyarul: a régiek még tudták, hogy *a Pünkösd aranyalma(!)*, sőt az előző két nagy-ünnep igazi „betetőzése". Annak az életminőségnek az ünnepes fel-, meg-, s beismerése, ami egyedül csak az Istenben/Istennel lehetséges. Mivel az embervoltunk „lélek-alapú", gyarlók (régiese a gyermekinek) vagyunk, ezért szükségünk van liturgikus „intésekre", hogy újra és újra „rávezetődjünk" a lényegesre: Isten kegyelméből vagyunk/lehetünk, azok, akik vagyunk, akikké válhatunk.

fm

Pünkösd második napján a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye missziói Családi napját rendezték meg Pusztavámon, a művelődési házban, amely ez alkalommal teljesen megtelt.

A sok településről érkezett hívők között gyülekezetünkből négyen vettek részt a lelkileg és testileg is felemelő programban. (A reggeli áhítatban és közös éneklésben csupán a fiatal zenekar „erősítős" hangosságát kifogásolták többen is.)

Igazi kuriózum volt *Dr. Kádár Annamária* előadása a mesepszichológiáról, amely a mesék felépítésén, tanulságain keresztül a felnőtteknek, szülőknek és nagyszülőknek is szólt. Az előadó hajnali 3 órakor(!) indult az erdélyi Marosvásárhelyről, hogy másfél órás, papír nélküli, folyamatos, lebilincselő előadását – melyet a vastapssal köszöntünk meg – megtartsa. A helyszínen meg lehetett vásárolni nemrég megjelent *„Mesepszichológia I-II."* c. könyvét, amely best-seller több könyvesboltban is!

Érdekes volt *Dr. Koch Béla* háziorvos, evangélikus presbiter előadása is, melyet *„Hit és egészség"* címmel tartott meg.

Zárásként úrvacsorás istentisztelet következett, melynek liturgikus szolgálatát a jelenlévő lelkészek végezték, igehirdetéssel pedig egyházkerületünk ny. püspöke, *Ittzés János* szolgált.

– vi –

Rövid-hírek

Megfelelő előképzés után, május 15-én (pénteken) Takács Anna, Túri Csaba, Túri Helga és Túri Péter testvéreink sikeres konfirmációi vizsgát tettek, majd május 17-én (vasárnap) 10 órakor ünnepi istentisztelet keretében, egyházunk rendtartása szerint konfirmációi fogadalmat tettek, s először járultak úrvacsorához. Életüket kísérje gazdagon Isten áldása!

Május 30-án *Kertész László* és *Csórik Melinda* gyermeke, *Kertész Kilián* kistestvérünk a keresztség szentségében részesült. A keresztelési áhitat alapigéje Rm 14,9 volt: *„Az Úréi vagyunk."* Isten gondviselő jósága hordozza, s áldja az egész családot!

Május 30-án délelőtt az Újhegyben szokásos Orbán-napi szentelési alkalmat megtartottam. Alapigém a 90. zsoltár 10;12-14 és 16-17 versi voltak. (A képen éppen Dr. Varga András készül megtartani megemlékező beszédét.)

Mint azt az áprilisi Lutherrózsában hírül adtuk, a számviteli törvény változásához az Egyháznak is alkalmazkodnia kell. Tél végén a zárszámadás és az ez évi költségvetés változásairól tartottak előadást. Május 28-án pedig egy számunka is új gépi könyvelési programot a LIBRA alkalmazásról tanult gyülekezetünk pénztárosa. Ezzel a könyvelési módszerrel nemcsak könnyebb hanem lényegesen gyorsabb, naprakészebb lesz az elszámolás. *„A tanfolyam befejezéseként június 5-én a tárgyi eszközök gépi könyveléséről tanulunk. Hamarosan megkapjuk a programot és a felhasználó név elküldésével visszamenőleg január 1-jétől ezzel a módszerrel készítem az elszámolást. (szszt)"*

Június 4-én, a Nemzeti Összetartozás Napján, ökumenikus kereszt-áldásunk volt a Mindszenty-téren.

Kedves Testvérek!

Beköszöntött a Nyár, s vele együtt az egyházi ünnepekben „szerényebb" időszak. (Megvan ennek is az oka, hiszen régen, a gabona, a termések kézi betakarítása rendkívül időigényes volt, s egészen egyszerűen kevesebb idő jutott az Egyházi ünnepekre.) Persze nyáron sem szűnik meg az Isten tisztelete, s a vasárnapi istentiszteletek mellett vannak/lesznek programjaink (pl. hittantábor július 13-15 között), a megszokott keretekkel.

Mindenkinek tartalmas pihenést, és/vagy kisebb-nagyobb egyéni, baráti, családi tervek megvalósításához erőt, kitartást, jó egészséget és Isten áldását kívánom!

Alkalmainkra mindenkit szeretettel várunk. Jöjjünk, s hívogassunk másokat is!
Erős vár a mi Istenünk!"

Idén is háromnapos (hétfő-szerda, reggel nyolctól délután négyig tartó) "hittan-tábort" szervezünk július 13-15. között.

Hivogatjuk elsősorban azokat a 6-14 éves gyermekeket, akik szeretnék interaktív/játékos formában jobban megismerni evangélikus egyházunk biblikus tanításait, hagyományait, hogy tudásban és élményekben gazdagodva, később felnőttként is erősítsék honi lutheránus közösségeinket. A "tábor" tervezett menetrendje szerint az általános egyház-, és liturgia-ismeret mellett idén a

Tanítás és Hitvallás

(Jézus példázatai/hasonlatai és a „Hiszekegy")

áll a középpontban.

KÉREM MINDAZOKAT, akik tevékenyen, foglalkozások (kézműveskedés, ének-tanulás) vezetésében is részt vállalnának, keressenek engem, hogy ***június végén*** összeállíthassuk a "hittan-tábor" pedagógiai/foglalkozási menetrendjét. Az alkalmaknak most is Kistemplomunk biztosítja a helyet, az ebédet pedig a tavalyihoz hasonlóan hozatnánk. A résztvevők pontos listáját Sziklainé Kati testvérünk vezeti, nála lehet feliratkozni, ill. ő gyűjti össze a hozzájárulásokat is, ami a tavalyihoz hasonló, néhány-ezerforintos nagyságrendű. Isten áldása kísérje felkészülésünket, munkánkat!